
Marko Sokkinen

U n e t t o m u u d e n sietämätön keveys

Porttikielto höyhensaarille

”... ehkä pääsisin ohi jonossa?”

Marko Sokkinen

Unettomuuden sietämätön keveys

Porttikielto höyhensaarille

© *Marko Sokkinen 2013*

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand , Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-286-652-3

SISÄLLYS

Lehdenjakaja	1
Nukahdan	3
Syksy saapuu	4
Paise	5
Lapsuuden leikkipaikat	6
Tanssi	7
Ihmiset	8
Kaupassa	9
Ystävälle	10
Kirjailija N	12
Komero	13
Lapsuus	14
Viimeinen yö	15
Yö	16
Kato unen	17
Kolmelta aamulla	18
Matka läpi kaupungin	19
Ystävä	22

Helvetinportit	23
Uskoa	24
Harhat	25
Tiistai	26
Kylpyhuone	28
Selene	30
Malja	31
Elämän tarkoitus	33
Mikä päivä	34
Sanat	36
Elä	38
Massat	39
Saara	41
Suuret runoilijat	42
Syntyy	44
Rappukäytävä	45
Penkillä	47
Vieras kaupunki	48
Todellisuus?	49

Matkustan	52
Unettomille	55
Vuorokausi	58
Porttikielto höyhensaarille	60
Paikallani	61
Laivassa	62
Päätös	63
Herra K	65
Peili	66
Mieli murenee	67
Haamuna	68
Herra T	69
Herra L	70
Maailmanloppu	71
Tapaaminen	72
Puistossa	73
Kivi	74
Herra S	75
Herra A	76

Periferia	77
Koivut	79
Bussi	81
Aurinko	82
Mana	83
Ihmissyys?	84
Odotus	85

1. tunti

Lehdenjakaja

Sytytän tupakan. Kellonviisarit näyttävät ajan olevan puoli kolme aamulla. Olen pelkkä ulkokuori — kuollut sisältä. Vuosia on kulunut siitä, kun pystyin nauttimaan elämästä. Aurinko, perhe, ystävät ja linnunlaulu kesäaamuna — kaikki tuo, mennyttä. Raahustan kaapille hakemaan lisää viskiä, toivoen sen vaivuttamaan minut uneen. Tiedän painajaisten tulevan, mutta minun on pakko saada nukuttua edes hetken. Olen valveilla jo viidettä vuorokautta. Unettomuus on kiskonut minut yhä lähemmäksi helvettiä. Ensimmäiset viikot olivat ihan siedettäviä, sitten viikot muuttuivat kuukausiksi ja kuukaudet vuosiksi.

Säpsähdän, olen todennäköisesti torkahtanut. Kello on varttia yli kolme. Päätän lähteä kävelylle. Törmään ulko-ovella lehdenjakajaan, sanomme huomenet kuten niin monta kertaa ennenkin. Yöllinen sade on muodostanut lammikoita asvaltille, joista heijastuu katuvalojen loiste, astun lätäkköön ja samalla tuo täydellinen kuvastus särkyä. Kaivan taskustani tupakka-askin ja laitan yhden arkkunaulan huulilleni ja sytytän sen, nikotiinipilvi leijailee sormieni välistä kohti taivasta. Aamu alkaa sarastaa ja kaupunki heräilemään virkeänä uuteen

päivään, laahustan *taakka* harteillani takaisin kotiin,
odottamaan kuolemaa.

Unettomuuden autuus avautuu nyt aivan uudella tavalla.

Kaaoksen ja seesteisyyden ristiaallokossa, jossa todellisuus ei ole itseisarvo.

Käydään kamppailua olemisesta ja olemattomuudesta.

Todellisuuden, unen ja psykoosin rajat katoavat.

Kaikki tämä iloittelu kietoutuu itsetuhoisuuden verkkoon, johon meistä jokainen voi sotkeutua.

BODTM
Books on Demand

www.bod.fi